

Nr 100.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 7 maj 1912.
— — — i Andra kammaren den 7 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående beredande af möjlighet för municipalsamhällen att erhålla lån från vissa pensionsanstalter och kassor.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 7).
(Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 3 och 10).

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har hemställts, att åtgärder måtte vidtagas, hvarigenom municipalsamhälle i likhet med kommun berättigas erhålla lån från af Kungl. Maj:t auktoriserade pensionsanstalter och kassor.

I motionen har erinrats om angelägenheten af att den normala utvecklingen af våra municipalsamhällen underlättas genom en redan från början ändamålsenlig planläggning och förvaltning, men att erfarenheten ådagalagt, att denna relativt nya stadssamhällestyp har stora svårigheter att öfvervinna för att uppnå en i ekonomiskt och administrativt hän-

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 28 häft. (Nr 100—101.) 1

seende så fördelaktig ställning, som densamma med rätta borde kunna påräkna.

En svårighet i sådant hänseende förefunnes därutinnan, att municipalsamhällen, i olikhet med hvad vore förhållandet med mindre städer och kommuner, vore utestängda från den af dessa senare, med hänsyn till möjligheten att erhålla lån på bättre villkor än i banker och lif försäkringsbolag, ofta anlidade utvägen att upptaga sådana ur af Kungl. Maj:t auktoriserade pensionsanstalter och kassor; och har i motionen framhållits, att orsaken till detta förhållande vore, att dessa anstalters och kassors reglementen icke medgäfvade utlåning till ett samhälle, som i likhet med municipalsamhället icke utgjorde egen kommun.

Riksdagen har sig bekant, att svårigheter ofta yppa sig för municipalsamhällen att på fördelaktigt sätt fylla sina legitima lånebehof; och synes detta i viss mån bero på, att ett flertal af de utaf Eders Kungl. Maj:t auktoriserade pensionsanstalters och kassors reglementen beträffande rätt till utlåning innehålla bestämmelser, som utesluta, att municipalsamhällen kunna erhålla lån från anstalterna eller kassorna.

Ehuru Riksdagen icke förbisett, att det i följd af nu gällande bestämmelser rörande uppkomsten och upphörandet af municipalsamhällena kan ifrågasättas, huruvida municipalsamhällena i regel erbjuda den garanti för fullgörande af med ett lån förenade förpliktelser, som vid utlåning af ifrågavarande kassors medel bör förefinnas, anser Riksdagen det likväl obestriddigt, att municipalsamhällena, likaväl som kommunerna, i allmänhet kunna anses erbjuda nämnda garanti.

Under sådana förhållanden finner Riksdagen det med fog kunna ifrågasättas, huruvida icke de pensionsanstalter och kassor, för hvilka Eders Kungl. Maj:t fastställer reglemente, böra, där icke så redan är fallet, berättigas att lämna lån till municipalsamhällen under samma betingelser som till kommuner. Den omständigheten, att några af dessa municipalsamhällen kunna vara ekonomiskt svagt situerade, torde härvidlag icke böra utgöra något hinder, då sådant lån får beviljas endast, därest municipalsamhället erhållit Eders Kungl. Maj:ts medgifvande till lånets upptagande samt det ankommer på vederbörande styrelse att i hvarje särskildt fall pröfva den erbjudna säkerheten.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida och i hvad mån åt-

gärder kunna vidtagas, hvarigenom af Eders Kungl. Maj:t auktoriserade pensionsanstalter och kassor berättigas att utlämna lån till municipal-samhälle.

Stockholm den 7 maj 1912.

Med undersåtlig vördnad.
